JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
L. A. GEELHOED
5 päivänä huhtikuuta 2001 [1]

1. Euroopan yhteisöjen komissio vaatii esillä olevassa asiassa EY 226 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY mukauttamisesta tekniseen kehitykseen kolmannen kerran 26 päivänä marraskuuta 1997 annetun komission direktiivin 97/65/EY [2] (jäljempänä direktiivi) mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan.

2. Direktiivin 1 artiklassa viitataan direktiivin 90/679/ETY liitteeseen III. Liitettä koskevat viittaukset perustuvat uuteen tieteelliseen näyttöön naudan spongiformisen enkefalopatia (BSE) -tekijän tarttumisesta ihmiseen. Näin ollen oli tarpeen mukauttaa BSE-tekijän luokitusta ja mainita sen yhteydessä Creutzfeld-Jacobin taudin muunnelma. Liitteen toinen mukauttaminen koskee tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) mahdollista tarttumista työpaikalla ihmisiin ja eläimiin.

3. Direktiivin 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1998.

4. Itävallan tasavalta ei ole kiistänyt jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevaa väitettä oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä eikä oikeudenkäynnin kuluessa. Se on viitannut lainsäädäntömenettelyynsä ja todennut, että Itävallan valtio-oikeudellinen muoto edellyttää sisäisellä eli osavaltioiden (Länder) tasolla erityisiä täytäntöönpanosäännöksiä. Itävallan hallitus on todennut vastineessaan, että

1 — Alkuperäinen kieli: hollanti.
2 — EYVL L 335, s. 17.

tarvittavat säännökset oli tuolla välin jo annettu liittovaltion tasolla ja että niiden voimaan saattaminen osavaltioiden tasolla on pitkälle edistyneessä vaiheessa. Komissio on huomioinut nämä tiedot mutta se toteaa kuitenkin, että direktiivin täytäntöönpanoa ei ole vielä toteutettu täysin kaikilla aloilla eikä kaikilla liittovaltion tasoilla.

5. EY 226 artiklan nojalla nostetun kanteen yhteydessä se, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta sille kuuluvia velvoitteita, on ratkaistava sen tilanteen perusteella, joka vallitsi perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä. Koska Itävallan tasavalta ei ollut tuolloin täyttänyt eikä se ole vieläkään täyttänyt direktiivin mukaisia velvoitteitaan, komission nostama kanne on hyväksyttävä. Tämän osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi puolustautua vetoamalla sisäiseen oikeusjärjestykseensä. [3]

3 — Ks. viimeaikaisimmasta oikeuskäytännöstä asia C-83/00, komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2351, 10 kohta).

Neljäs kysymys

6. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY mukauttamisesta tekniseen kehitykseen kolmannen kerran 26 päivänä marraskuuta 1997 annetun komission direktiivin 97/65/EY mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

2) velvoittaa työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan nojalla Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.